

.Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΠΛΑΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού;»

Ένας αοίδιμος Μητροπολίτης έγραφε: «Ο άνθρωπος είναι το υποκείμενον, τα γύρω του είναι τα «αντικείμενα». Ο άνθρωπος είναι πρόσωπον, όλα τα γύρω του είναι πράγματα και χρήματα, δηλ. ή αποτελέσματα των πράξεων του ανθρώπου ή μέσα προς χρήσιν του ανθρώπου». Αν γελασθούμε και μεταθέσουμε τον εαυτό μας και την ελπίδα μας στα πράγματα που μας περιβάλλουν, χάσαμε τη δύναμή μας και τη θέση μας. Ουδέποτε πρέπει να ξεχάσουμε πως 'χουμε ψυχή, που αξίζει περισσότερο απ' όλα όσα έχει ο κόσμος γύρω μας. Αυτές τις αλήθειες εκφράζει το σημερινό Ευαγγέλιο και μάλιστα τα λόγια του Κυρίου, που πιστοποιούν την αξία της ψυχής μας.

Ο κόσμος και η ψυχή μας

Είναι αδύνατο ένας άνθρωπος να κερδίσει όλο τον κόσμο. Ακόμη κι αν αυτό ήταν κατορθωτό, δεν είχε να ωφεληθεί τίποτε. Ο κόσμος είναι πεπερασμένος ενώ η ψυχή του ανθρώπου συνδεδεμένη με τη ζωή του Θεού παραμένει αθάνατη. Με τα πράγματα του κόσμου έχουμε μιά τέρψη πρόσκαιρη, ενώ με την απώλεια της ψυχής μας μιά κόλαση αιώνια. Όλη την Οικουμένη να έχουμε, δεν αξίζει ούτε ζυγίζει όσο η ψυχή μας, δηλ. η ύπαρξή μας. Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς κάνει μιά ανάλυση σπουδαία πάνω στο σημείο αυτό. Ο άνθρωπος είναι διπλός. Ο εκτός, δηλ. το σώμα, και ο εσωτερικός άνθρωπος, «η ψυχή δηλονότι». Όταν, λοιπόν, ο εκτός άνθρωπος προδώσει τον εαυτό του στο θάνατο, «απόλλυσι την εαυτού ψυχήν χωριζομένην αυτού», δηλ. χάνει και την ψυχή του, που χωρίζεται απ' αυτόν. Ο φιλόψυχος, επειδή αγαπά τον παρόντα αιώνα και όσα πράγματα έχει ο αιώνας αυτός, ζημιώνει την ψυχή του και την αποστερεί, «της όντως ζωής». Η άρνηση της θυσίας να σηκώσουμε το Σταυρό του Κυρίου, να απαρνηθούμε τον εαυτό μας και να τον ακολουθήσουμε, δεν ισοσταθμίζεται ούτε με την κατάκτηση όλου του κόσμου. Την όντως ζωή, γιατί αυτό σημαίνει ψυχή στο σημείο αυτό, που μας παρέχει ο Χριστός, δεν μπορούμε να την αντικαταστήσουμε με τίποτε.

Προϋποθέσεις για την αιώνια ζωή

Η άρση του Σταυρού είναι μιά πορεία προς εκτέλεση. Εάν ο Σταυρός αναμένει το Σωτήρα, δεν είναι δυνατό να είναι διαφορετική η τύχη των μαθητών του Χριστού κι όλων όσοι θα πιστεύσουν στο πρόσωπό Του στο μέλλον. Ο πιστός μαθητής, γράφει ένας θεολόγος, ακολουθεί και μιμείται το δίδασκαλό του όχι μόνο στη ζωή αλλά και στο θάνατο. Η απάρνηση του εαυτού μας είναι βασική προϋπόθεση για να αποκτήσουμε τη ζωή του Χριστού. Σημαίνει την απονέκρωση του εγώ μας, των επιθυμιών μας και της δαιμονικής αυτάρκειας του εαυτού μας. Επίσης η υποταγή μας στο Χριστό απαιτεί, εφ' όσον Τον ακολουθήσουμε, τη θετική εργασία των εντολών Του.

Όλα αυτά τα λόγια του Κυρίου ίσως φαίνονται δυσέφικτα και ακατανόητα για την εποχή μας. Πολλοί ίσως τα θεωρούν και ουτοπικά. Είναι λάθος αυτό. Όσοι αγωνίζονται πνευματικά γνωρίζουν πως είναι εφαρμόσιμα και αληθινά. Είμαστε στηριγμένοι στα πάθη μας, που εμποδίζουν να πάρουμε μέσα μας τη ζωή του Χριστού, γι' αυτό μας φαίνονται δύσκολα τα λόγια του Ευαγγελίου. Ας αρχίσουμε να κάνουμε μικρές προσπάθειες με την προσευχή, την εκκοπή του θελήματός μας, την εφαρμογή των εντολών, και τότε θα δούμε τα ευεργετικά αποτελέσματα. Η δειλία είναι κατάσταση που την καλλιεργεί ο διάβολος. Ο αββάς Ισαάκ έλεγε πως μιά μικρή προσπάθεια που γίνεται κάθε μέρα, φέρνει πολύ καρπό. Αντίθετα η ραθυμία για μιά σωστή πνευματική ζωή φέρνει το θάνατο. Ο απόστολος Πέτρος μας υπενθυμίζει πως ο Χριστός είναι το πρότυπο

της ζωής μας κι Αυτόν οφείλουμε να ακολουθήσουμε: «Χριστός έπαθεν υπέρ ημών, υμίν υπολιμπάνων υπογραμμόν, ίνα επακολουθήσητε τοις ίχνεσιν αυτού» (Α' Πέτρο. 2,21).

Αρχιμ. Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-38, θ' 1)

Το μήνυμα του Σταυρού

Είπεν ο Κύριος Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν, και αράτω τον σταυρόν αυτού, και ακολουθείτω μοι. Ός γαρ αν θέλη την ψυχήν αυτού σώσαι, απολέσει αυτήν ός δ' αν απολέση την εαυτού ψυχήν, ένεκεν εμού και του Ευαγγελίου, ούτος σώσει αυτήν. Τι γαρ ωφελήσει άνθρωπον, εάν κερδήση τον κόσμον όλον, και ζημιωθή την ψυχήν αυτού; ή τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού; Ός γαρ εάν επαισχυνθή με, και τους εμούς λόγους εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και αμαρτωλώ και ο Υιός του ανθρώπου επαισχυνθήσεται αυτόν, όταν έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού, μετά των Αγγέλων των αγίων. Και έλεγεν αυτοίς Αμήν λέγω υμίν, ότι εισί τινες των ώδε εστηκότων, οίτινες ου μη γεύσωνται θανάτου, έως αν ίδωσι την βασιλείαν του Θεού εληλυθυίαν εν δυνάμει.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Είπε ο Κύριος: «Εάν κανείς θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει το σταυρό του και ας με ακολουθήσει. Διότι όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, αυτός θα τη χάσει, εκείνος δε που θα χάσει τη ζωή του εξαιτίας εμού και του ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει. Διότι τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο να κερδίσει τον κόσμο όλο και να ζημιωθεί την ψυχή του; Ή τι αντάλλαγμα είναι δυνατόν να δώσει ο άνθρωπος για την ψυχή του; Διότι όποιος ντρέπεται για εμένα και για τους λόγους μου στη γενεά αυτή τη μοιχαλίδα και αμαρτωλή και ο Υιός του ανθρώπου θα αισθανθεί ντροπή γι' αυτόν, όταν έλθει με όλη τη δόξα του Πατέρα του μαζί με τους αγίους αγγέλους.» Και τους έλεγε: «Αλήθεια σας λέγω, ότι υπάρχουν μερικοί από αυτούς, που στέκονται εδώ, οι οποίοι δεν θα γευθούν θάνατο, έως ότου δουν τη βασιλεία του Θεού να έρχεται με δύναμη».